

[Føged.]

serer, at efterløn, tantieme og lignende indkomster, der udbetales efter ægtefælles død, og som nøje har været knyttet til vedkommende ægtefælles arbejde eller virksomhed, skal være fritaget for beskatning hos den efterlevende. Efter den foreliggende formulering af denne bestemmelse fra skatdepartementets side ses der kun bort fra efterløn ved den første ansættelse af den efterlevende ægtefælle. Reglen udelukker imidlertid ikke beskatning af den efterlevende ægtefælle af modtagerens efterløn i det følgende år, når ægtefællen går over til at blive beskattet på basis af forrige års indkomst ligesom skatteyderne i al almindelighed. Det forekommer ejendommeligt, at de pågældende kan blive fri for beskatning for efterløn ved første ansættelse efter dødsfaldet, men et år eller mere herefter alligevel skal beskattes af denne. Hertil kommer, at det har været en væsentlig anke mod de hidtidige regler på dette felt, at indtægter af de her nævnte arter snart har kunnet modtages helt skattefrit, snart er blevet beskattet én gang og undertiden to gange, alt afhængig af den tilfældige omstændighed, hvornår i året dødsfaldet er sket, ligesom også tidspunktet for erhvervelsen af retten til efterløn i skattemæssig forstand har spillet ind med den følge, at arbejdsgivere, som har været opmærksomme på problemet, har kunnet tilrettelægge beskatningen af den efterlevende ægtefælle særdeles gunstigt, mens andre arbejdsgivere ikke har været opmærksomme herpå. Ved den af os foreslåede formulering tilsigtes det at lade alle indtægter, der hidrører fra den afdøde ægtefælles lønnede erhverv, og som falder bort ved hans død, glide ud af beskatningen, når skatteansættelse efter statsskatteovens § 7, stk. 6, foretages.

Ændringsforslag nr. 5 omfatter udbetalinger i anledning af krigsskader i henhold til lov nr. 179 af 7. juni 1958. Vi finder det rimeligt, at disse erstatninger fritages for skat, og kan tiltræde ændringsforslaget.

Ændringsforslag nr. 6, der er stillet af det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen, kan vi ikke tiltræde. Problemet omkring de rejste spørgsmål, retten til at fradrage reklameudgifter og repræsentationsudgifter, kan måske ikke betragtes som endeligt afklaret. Der kan vel findes tilfælde, hvor

fradragsret synes urimelig, men når venstre alligevel ikke kan tiltræde, skyldes det, at en nøjere gennemgang af problemerne må anses for nødvendig, før man skrider til endelig lovgivning på dette område.

Det samme mindretal, altså det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen, foreslår i ændringsforslag nr. 7, at de regler, som folketinget i fjor gennemførte for visse ydelser og gaver, hvorved der blev fradragsret inden for visse beløbsrammer af sådanne gaver, skal bortfalde fra den 31. december 1961. Venstre kan heller ikke anbefale dette ændringsforslag, tværtimod. Vi finder disse regler, som pålægger de pågældende sociale organer eller andre organer, der tjener velgørende eller kulturelle formål at indsende ansøgning, udmærkede, men man burde fritage institutionerne for indsendelse af årlige ansøgninger om optagelse på listen. Det må være tilstrækkeligt at indsende én ansøgning til nøje prøvelse og derefter lade tilfældelsen være gældende, så længe der ikke forekommer ændringer i den pågældende institutions virkeområde. Som ordningen praktiseres nu, foregår der en livlig kontorvirksomhed med mange skrivelser; det kunne udmærket organiseres enklere og lettere. Vi henstiller derfor til den højtærede finansminister at ændre det derhen, at én gang indsendt ansøgning skal være tilstrækkelig, når der ikke sker ændringer i den pågældende institutions virkeområde og virkemåde.

Ændringsforslagene nr. 9 og 10, der er stillet af finansministeren, kan venstre tiltræde. Vi finder det rigtigt at tydeliggøre, i hvilken udstrækning der er fradragsret for underholdsbidrag til børn. Vi finder til lige, at denne fradragsret må være ens for alle, og vi tiltræder, at ydelser ud over det 18. år ikke kan fradrages. Skulle der være fradragsret herudover, måtte en sådan ret være den samme, hvad enten det var bidrag til børn inden for ægteskab, underholdsbidrag til børn uden for ægteskab eller pålignede bidrag i anledning af skilsmisse, separation eller faktisk adskillelse. Man ville ved en sådan fradragsret i mange tilfælde opnå at yde støtte til ungdommens uddannelse, og venstre er villig til at drøfte udvidelser på dette område, men som allerede sagt: der må være ensartede regler for alle familier.